

ne tillige gjort udførligt rede for de fire forbehold, herunder også for protokollen om Schengen.

I bemærkningerne var der endvidere foretaget en mere uddybende teknisk gennemgang, hvoraf det bl.a. fremgik, at Amsterdamtraktaten består af tre dele, hvortil der er knyttet en række protokoller til traktaterne, samt en slutakt, hvori der opregnedes en række erklæringer.

I den tekniske gennemgang var det endvidere anført, at Amsterdamtraktaten ikke medførte ændringer i forhold til den nuværende søjlekonstruktion i EU-samarbejdet, som blev indført med Maastrichttraktaten.

Ifølge bemærkningerne var det regeringens opfattelse, at det var i Danmarks interesse at få godkendt Amsterdamtraktaten. Der var i den forbindelse henvist til, at nu kunne udvidelsen af EU med ansøgerlandene fra Central- og Østeuropa, herunder de baltiske lande, gå i gang. Amsterdamtraktaten var det nødvendige startskud til EU om at begynde optagelse af nye lande.

Endvidere blev der henvist til, at de fire danske forbehold var sikret i selve traktaten.

Endelig var det i bemærkningerne anført, at regeringen fandt, at Amsterdamtraktaten var en bedre traktat end Maastrichttraktaten. Som begrundelse herfor var der angivet følgende:

1. EU-samarbejdet gøres mere åbent og demokratisk.
2. Overholdelse af menneskerettigheder er et krav til alle lande, der vil være med i EU.
3. Nærhedsprincippet får en stærkere placering.
4. Fremme af beskæftigelse bliver et centralt emne.
5. Hensynet til miljøet bliver klart styrket.
6. Der tages større hensyn til folkesundheden.
7. Forbrugerbeskyttelse kommer mere i fokus.
8. Indsatsen mod forskelsbehandling på grund af bl.a. køn, race og religion kan skærpes.
9. Ligestilling mellem mænd og kvinder skærpes.
10. Indsatsen mod svindel med EU's midler styrkes.

Der var i bemærkningerne under den tekniske gennemgang nærmere gjort rede for disse ændringer.

Herudover blev gennemgået ændringerne vedrørende

– Unionens forhold til omverdenen:

Således indgår Amsterdamtraktaten en tydeliggørelse af, hvilke former for opgaver inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik den Europæiske Union kunne beskæftige sig med.

Der var sket ændringer i teksten vedrørende fælles forsvarspolitik og i teksten vedrørende forbindelsen mellem EU og WEU. Det var samtidig understreget, at såvel etablering af et eventuelt fælles forsvar som en eventuel integrering af WEU i EU kun kunne ske, hvis det Europæiske Råd med enstemmighed traf afgørelse herom, ligesom sådanne afgørelser krævede godkendelse af medlemslandene efter reglerne i deres forfatninger.

Ved Amsterdamtraktaten ændredes bestemmelsen i artikel 113 om den fælles handelspolitik i EF-Traktaten, således at Rådet med enstemmighed kunne beslutte, at artikel 113 kunne udvides til også at omfatte internationale forhandlinger og aftaler vedrørende alle former for tjenesteydelser og intellektuelle ejendomsrettigheder.

– Retlige og indre anliggender:

Amsterdamtraktaten medførte, at en række af samarbejdsområderne i søjle 3 blev overflyttet til det overstatlige samarbejde i søjle 1. Dette drejede sig navnlig om fri bevægelighed for personer, asyl og indvandring. Endvidere skulle Schengen-reglerne indarbejdes i EU-Traktatens søjle 1 og 3. Der var i bemærkningerne nærmere gjort rede for, hvad dette ville betyde for Danmark under hensyn til Danmarks forbehold inden for dette område. I den forbindelse blev det understreget, at Danmark havde en særstilling ved integration af Schengen i EU-Traktaten.

– Institutionelle anliggender:

Under dette afsnit var navnlig nævnt de nødvendige forberedelser som følge af udvidelsen, herunder antallet af kommissærer og europaparlamentsmedlemmer samt ændringer i stemmeregningen.

Herudover var der gjort rede for Amsterdamtraktatens forenkling af beslutningsprocessen i EU, hvorved Europa-Parlamentets rolle blev ændret. Den såkaldte samarbejdsprocedure udgik som hovedregel til fordel for proceduren med fælles beslutningstagen bortset fra bestemmelser vedrørende Den Økonomiske og Monetære Union. Hertil kom, at anvendelsesområdet for proceduren med fælles beslutningstagen blev udvidet til en række andre områder, samtidig med at proceduren blev forenklet.

– Tættere samarbejde (fleksibilitet):

Med Amsterdamtraktaten blev der inden for søjle 1 og 3 indført mulighed for tættere samarbejde blandt enkelte medlemslande. For et sådant tættere samarbejde gjaldt en række nærmere angivne generelle retningslinjer.

– Forenkling: